

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja

Druk nr 3636

Warszawa, 6 października 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o lecznictwie uzdrowiskowym i uzdrowiskach.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy panią poseł Ewę Kralkowską.

(-) Andrzej Aumiller; (-) Barbara Błońska-Fajfrowska; (-) Bronisław Dankowski; (-) Józef Głowa; (-) Zofia Grzebisz-Nowicka; (-) Hanna Gucwińska; (-) Krystyna Herman; (-) Roman Jagieliński; (-) Marian Janicki; (-) Izabela Jaruga-Nowacka; (-) Stanisław Kopec; (-) Ewa Kralkowska; (-) Zofia Krasicka-Domka; (-) Aleksandra Łuszczyńska; (-) Jerzy Müller; (-) Jan Orkisz; (-) Małgorzata Ostrowska; (-) Alfred Owoc; (-) Elżbieta Piela-Mielczarek; (-) Czesław Pogoda; (-) Ryszard Pojda; (-) Marek Pol; (-) Danuta Polak; (-) Elżbieta Ratajczak; (-) Kazimierz Sas; (-) Ewa Sowińska; (-) Gertruda Szumska; (-) Zofia Wilczyńska.

Warszawa, dnia 16 grudnia 2004 r.

PROJEKT

USTAWA

z dnia2005 r.

o lecznictwie uzdrowiskowym i uzdrowiskach¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa określa:

- 1) zasady oraz warunki prowadzenia i finansowania lecznictwa uzdrowiskowego;
- 2) kierunki lecznicze uzdrowisk;
- 3) zasady sprawowania nadzoru nad lecznictwem uzdrowiskowym;
- 4) zasady nadawania obszarowi statusu uzdrowiska.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

1) lecznictwo uzdrowiskowe - zorganizowaną działalność polegającą na udzielaniu świadczeń zdrowotnych, prowadzoną w uzdrowisku przez zakłady lecznictwa uzdrowiskowego przy wykorzystaniu warunków naturalnych takich jak:

- a) właściwości naturalnych surowców leczniczych,
- b) właściwości lecznicze klimatu, w tym talassoterapia i subterranoterapia oraz właściwości lecznicze mikroklimatu

- a także towarzyszące temu zabiegi fizykalne;

- 2) gmina uzdrowiskowa – gminę, której obszar lub jego część jest uzdrowiskiem;
- 3) naturalne surowce lecznicze - kopaliny lecznicze, w tym wody lecznicze, peloidy i gazy lecznicze, których właściwości lecznicze zostały potwierdzone na zasadach określonych w ustawie;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 6 marca 1981 r. o Państwowej Inspekcji Pracy, ustawę z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych, ustawę z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej, ustawę z dnia 28 września 1991 r. o lasach, ustawę z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody, ustawę z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej, ustawę z dnia 26 lipca 2000 r. o nawozach i nawożeniu oraz ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska.

- 4) operat uzdrowiskowy – charakterystyka wyodrębnionego obszaru pod względem możliwości uznania go za uzdrowisko, ze szczególnym uwzględnieniem dostępnych na tym obszarze naturalnych surowców leczniczych i klimatu;
- 5) strefy ochronne - części obszaru uzdrowiska, określone w statucie uzdrowiska, wydzielone w celu ochrony czynników leczniczych i naturalnych surowców leczniczych, walorów lokalnego środowiska i urządzeń uzdrowiskowych;
- 6) urządzenia lecznictwa uzdrowiskowego - urządzenia służące do leczniczego wykorzystania naturalnych surowców leczniczych oraz właściwości leczniczych klimatu;
- 7) uzdrowisko - obszar, na terenie którego prowadzone jest leczenie uzdrowiskowe, wydzielony w celu wykorzystania i ochrony znajdujących się na jego obszarze naturalnych surowców leczniczych, spełniający warunki określone w ustawie, potwierdzone w trybie i na zasadach w niej określonych;
- 8) właściwości lecznicze klimatu - czynniki atmosferyczne sprzyjające zachowaniu zdrowia, leczeniu lub łagodzeniu skutków lub objawów chorób;
- 9) zakład lecznictwa uzdrowiskowego - zakład opieki zdrowotnej w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz.U. Nr 91, poz. 408, z późn. zm.²⁾), działający na obszarze strefy ochronnej "A" uzdrowiska, utworzony w celu udzielania świadczeń zdrowotnych z zakresu lecznictwa uzdrowiskowego, w ramach profili leczniczych i przeciwwskazań ustalonych dla danego uzdrowiska, w szczególności wykorzystujący warunki naturalne przy udzielaniu świadczeń zdrowotnych.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 769 i Nr 158, poz. 1041, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1115, z 1999 r. Nr 28, poz. 255 i poz. 256 i Nr 84, poz. 935, z 2000 r. Nr 3, poz. 28, Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 84, poz. 948, Nr 114, poz. 1193 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 5, poz. 45, Nr 88, poz. 961, Nr 100, poz. 1083, Nr 111, poz. 1193, Nr 113, poz. 1207, Nr 126, poz. 1382, poz. 1383 i 1384 i Nr 128, poz. 1407, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 oraz z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 124, poz. 1151 i 1152, Nr 171, poz. 1663, Nr 213, poz. 2084 i Nr 223, poz. 2215.

Art. 3.

1. Ilekroć granice uzdrowiska pokrywają się z granicami administracyjnymi więcej niż jednej gminy, prawa i obowiązki przewidziane w ustawie są wykonywane przez te gminy w trybie i na zasadach porozumienia, o którym mowa w art. 74 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.³⁾).
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, gdy granice uzdrowiska wykraczają poza granice administracyjne więcej niż jednej gminy.

Rozdział 2

Lecznictwo uzdrowiskowe

Art. 4.

1. Lecznictwo uzdrowiskowe jest integralną częścią systemu ochrony zdrowia.
2. Lecznictwo uzdrowiskowe prowadzi się w zakładach lecznictwa uzdrowiskowego zlokalizowanych w uzdrowiskach oraz przy wykorzystaniu urządzeń lecznictwa uzdrowiskowego i właściwości leczniczych klimatu.

Art. 5.

1. Lecznictwo uzdrowiskowe może być prowadzone przy wykorzystaniu urządzeń lecznictwa uzdrowiskowego służących do leczniczego wykorzystania naturalnych surowców leczniczych oraz właściwości leczniczych klimatu, w szczególności takich jak:
 - 1) pijalnie uzdrowiskowe;
 - 2) tężnie;
 - 3) parki;
 - 4) ścieżki ruchowe;
 - 5) urządzone odcinki wybrzeża morskiego;
 - 6) lecznicze i rehabilitacyjne baseny uzdrowiskowe;
 - 7) urządzone podziemne wyrobiska górnicze.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568.

2. Urządzenia lecznictwa uzdrowiskowego są udostępniane użytkownikom zgodnie z regulaminem korzystania z tych urządzeń, sporządzonym przez podmiot posiadający to urządzenie.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wymagania eksploatacyjne, funkcjonalne i techniczne, jakim powinny odpowiadać urządzenia lecznictwa uzdrowiskowego, kierując się wymaganiami dla tych obiektów oraz standardami przyjętymi dla zapewnienia efektywności zabiegu i warunków sanitarno - higienicznych oraz z uwzględnieniem ochrony dóbr kultury, a także w odniesieniu do wyrobisk górniczych uwzględniając zagrożenia geologiczne i górnicze.

Art. 6.

Zakładami lecznictwa uzdrowiskowego są:

- 1) szpitale uzdrowiskowe;
- 2) sanatoria uzdrowiskowe;
- 3) przychodnie uzdrowiskowe;
- 4) zakłady przyrodolecznicze.

Art. 7.

Do zadań szpitala uzdrowiskowego należy w szczególności zapewnienie pacjentowi, którego skierowano na leczenie uzdrowiskowe w warunkach szpitala uzdrowiskowego:

- 1) możliwości udzielania całodobowych świadczeń zdrowotnych w warunkach stacjonarnych;
- 2) całodobowej opieki lekarskiej i pielęgniarskiej;
- 3) realizacji przewidzianych programem leczenia zabiegów przyrodoleczniczych i leczenia farmakologicznego;
- 4) korzystania z naturalnych surowców leczniczych oraz urządzeń lecznictwa uzdrowiskowego;
- 5) edukacji zdrowotnej.

Art. 8.

Do zadań sanatorium uzdrowiskowego należy w szczególności zapewnienie pacjentowi, którego skierowano na leczenie uzdrowiskowe w sanatorium uzdrowiskowym:

- 1) możliwości udzielania całodobowych świadczeń zdrowotnych w warunkach stacjonarnych;
- 2) opieki lekarskiej i całodobowej opieki pielęgniarstwa;
- 3) realizacji przewidzianych programem leczenia zabiegów przyrodoleczniczych z wykorzystaniem naturalnych surowców leczniczych oraz urządzeń lecznictwa uzdrowiskowego;
- 4) świadczeń profilaktycznych;
- 5) edukacji zdrowotnej.

Art. 9.

Do zadań przychodni uzdrowiskowej należy w szczególności zapewnienie pacjentowi:

- 1) ambulatoryjnych świadczeń zdrowotnych, w tym świadczeń profilaktycznych, z wykorzystaniem surowców naturalnych zleconych przez lekarza;
- 2) edukacji zdrowotnej;
- 3) udzielania ludności miejscowej świadczeń zdrowotnych w formie zabiegów w zakresie określonym w statucie zakładu.

Art. 10.

Do zadań zakładu przyrodoleczniczego należy udzielanie świadczeń zdrowotnych w ramach lecznictwa uzdrowiskowego, w szczególności przy wykorzystaniu naturalnych surowców leczniczych.

Art. 11.

Szpital uzdrowiskowy i sanatorium uzdrowiskowe, udzielające świadczeń zdrowotnych osobom objętym obowiązkiem szkolnym i obowiązkiem nauki należy zapewnienie warunków do prowadzenia nauczania i wychowania w zakresie określonym w przepisach o systemie oświaty.

Art. 12.

1. Ustala się następujące kierunki lecznicze uzdrowisk:

- 1) choroby ortopedyczno-urazowe;
- 2) choroby układu nerwowego;
- 3) choroby reumatologiczne;
- 4) choroby kardiologiczne i nadciśnienie;
- 5) choroby naczyń obwodowych;
- 6) choroby górnych dróg oddechowych;
- 7) choroby dolnych dróg oddechowych;
- 8) choroby układu trawienia;
- 9) cukrzyca;
- 10) otyłość;
- 11) choroby endokrynologiczne;
- 12) osteoporoza;
- 13) choroby skóry;
- 14) choroby kobiece;
- 15) choroby nerek i dróg moczowych;
- 16) choroby krwi i układu krwiotwórczego;
- 17) choroby oka i przydatków oka;
- 18) choroby zawodowe;
- 19) zaburzenia psychosomatyczne.

2. Statut zakładu lecznictwa uzdrowiskowego określa rodzaj i zakres świadczeń zdrowotnych ustalonych na podstawie kierunków leczniczych wynikających z dostępnych naturalnych surowców leczniczych i warunków klimatycznych.

Art. 13.

1. Z zastrzeżeniem ust. 2, świadczenia zdrowotne w zakładach lecznictwa uzdrowiskowego są udzielane na podstawie wystawionych przez lekarza:

- 1) skierowania na leczenie uzdrowiskowe albo
- 2) zaświadczenia o braku przeciwwskazań do korzystania z danego rodzaju świadczeń zdrowotnych w danym uzdrowisku.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje świadczeń zdrowotnych z zakresu lecznictwa uzdrowiskowego, korzystanie z których nie wymaga uprzedniej konsultacji lekarskiej, kierując się aktualną wiedzą i praktyką medyczną.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wskazania i przeciwwskazania do leczenia uzdrowiskowego w danym uzdrowisku, uwzględniając oddziaływanie lokalnego klimatu oraz zabiegów leczniczych z użyciem naturalnych surowców leczniczych.

Art. 14.

W sprawach nieuregulowanych w ustawie do zakładów lecznictwa uzdrowiskowego mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej.

Rozdział 3

Zasady finansowania lecznictwa uzdrowiskowego

Art. 15.

1. Świadczeniobiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135) korzystają z lecznictwa uzdrowiskowego na zasadach określonych w przepisach o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

2. Osoby inne niż świadczeniobiorcy oraz świadczeniobiorcy, którzy nie uzyskali skierowania na leczenie uzdrowiskowe na zasadach określonych w przepisach, o których mowa w ust. 1, mogą korzystać z lecznictwa uzdrowiskowego za odpłatnością w wysokości ustalonej przez zakład lecznictwa uzdrowiskowego, po przedstawieniu zaświadczenia o braku przeciwwskazań do korzystania z danego rodzaju świadczeń zdrowotnych w danym uzdrowisku.

Rozdział 4

Nadzór nad lecznictwem uzdrowiskowym

Art. 16.

1. Nadzór nad zakładami lecznictwa uzdrowiskowego sprawuje minister właściwy do spraw zdrowia, a w odniesieniu do zakładów lecznictwa uzdrowiskowego utworzonych przez Ministra Obrony Narodowej i ministra właściwego do spraw wewnętrznych ci ministrowie w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia.
2. Kontrolę właściwości leczniczych surowców naturalnych oraz utrzymania warunków niezbędnych do posiadania statusu uzdrowisk sprawuje minister właściwy do spraw zdrowia.

Art. 17.

1. Osoba wykonująca w imieniu ministra właściwego do spraw zdrowia czynności kontrolne, o którym mowa w art. 16, zwana dalej „osobą sprawującą kontrolę”, nie może być jednocześnie:
 - 1) pracownikiem Narodowego Funduszu Zdrowia, świadczeniodawcy, o którym mowa w pkt 3, gminy uzdrowiskowej lub zakładu lecznictwa uzdrowiskowego;
 - 2) właścicielem zakładu lecznictwa uzdrowiskowego;
 - 3) świadczeniodawcą, który zawarł umowę o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w art. 15 ust. 1;
 - 4) osobą współpracującą z zakładem lecznictwa uzdrowiskowego lub świadczeniodawcą, o którym mowa w pkt 3;
 - 5) członkiem organów gminy uzdrowiskowej;
 - 6) członkiem organów zakładu ubezpieczeń prowadzącego działalność ubezpieczeniową na podstawie ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz.U. Nr 124, poz. 1151 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 259).
2. Osoba sprawująca kontrolę podlega wyłączeniu od udziału w czynnościach nadzoru z mocy ustawy, jeżeli:

- 1) pozostaje z zakładem lecznictwa uzdrowiskowego lub gminą uzdrowiskową w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że wynik kontroli może mieć wpływ na jego prawa lub obowiązki;
 - 2) czynności nadzoru dotyczą jego małżonka lub krewnych i powinowatych do drugiego stopnia;
 - 3) czynności nadzoru dotyczą osoby związanej z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli.
3. Powody wyłączenia, o których mowa w ust. 2, trwają także po ustaniu uzasadniającego je małżeństwa, przysposobienia, opieki i kurateli.
 4. Niezależnie od przyczyn wymienionych w ust. 2 minister właściwy do spraw zdrowia wyłącza osobę sprawującą kontrolę na jej żądanie lub na wniosek zakładu lecznictwa uzdrowiskowego lub organu gminy uzdrowiskowej, jeżeli między tą osobą a zakładem lecznictwa uzdrowiskowego zachodzi stosunek osobisty tego rodzaju, że mógłby wywołać wątpliwości co do jej bezstronności.
 5. Wyłączona osoba sprawująca kontrolę podejmuje wyłącznie czynności niecierpiące zwłoki ze względu na interes społeczny lub ważny interes zakładu lecznictwa uzdrowiskowego.
 6. Przepisy ust. 1-5 stosuje się do czynności nadzoru wykonywanych przez Ministra Obrony Narodowej i ministra właściwego do spraw wewnętrznych w zakresie, o którym mowa w art. 16 ust. 1.

Art. 18.

Do zadań ministra właściwego do spraw zdrowia w ramach kontroli, o której mowa w art. 16 należy, w szczególności:

- 1) ocena zgodności leczenia uzdrowiskowego z kierunkami leczniczymi, o których mowa w art. 12 ust. 1;
- 2) monitorowanie zachowania warunków leczniczych i środowiskowych warunkujących przyznanie i utrzymanie statusu uzdrowiska;
- 3) uzgadnianie planów zagospodarowania przestrzennego dla stref ochrony uzdrowiskowej, o których mowa w art. 29 ust. 1;

- 4) prawo żądania usunięcia uchybień stwierdzonych w toku ustalania zgodności, o której mowa w pkt 1.

Art. 19.

Minister właściwy do spraw zdrowia może zwracać się do właściwych służb i inspekcji z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli w zakresie przestrzegania przepisów o ochronie środowiska.

Art. 20.

1. W ramach nadzoru i kontroli, o których mowa w art. 16, minister właściwy do spraw zdrowia jest uprawniony w szczególności do:

- 1) żądania udostępnienia mu dokumentów związanych z działalnością zakładów lecznictwa uzdrowiskowego lub ich kopii oraz zapoznawania się z ich treścią;
- 2) żądania przekazania wszelkich informacji i wyjaśnień, dotyczących działalności zakładów lecznictwa uzdrowiskowego.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia, przedstawiając pisemne żądanie, o którym mowa w ust. 1, wskazuje termin jego wykonania.

3. W razie stwierdzenia, na podstawie uzyskanych informacji, wyjaśnień i dokumentów, o których mowa w ust. 1, przypadków naruszeń przepisów ustawy minister właściwy do spraw zdrowia powiadamia zakład lecznictwa uzdrowiskowego o stwierdzonych nieprawidłowościach oraz wydaje zalecenia mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości i dostosowanie działalności do przepisów ustawy, wyznaczając termin do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości i dostosowania działalności do przepisów ustawy.

4. W przypadku gdy został złożony wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, termin do usunięcia nieprawidłowości, o którym mowa w ust. 3, liczy się od dnia doręczenia decyzji po rozpatrzeniu wniosku.

5. W terminie 14 dni od dnia upływu terminu wyznaczonego do usunięcia nieprawidłowości zakład lecznictwa uzdrowiskowego informuje pisemnie ministra właściwego do spraw zdrowia o sposobie usunięcia nieprawidłowości.

Art. 21.

1. Kontrolę w zakładzie lecznictwa uzdrowiskowego przeprowadzają upoważnieni osoby sprawujące kontrolę będące pracownikami ministerstwa obsługującego ministra właściwego do spraw zdrowia albo inne osoby posiadające odpowiednie do przedmiotu kontroli kwalifikacje i doświadczenie zawodowe.
2. Minister właściwy do spraw zdrowia w upoważnieniu do prowadzenia kontroli określa przedmiot i zakres kontroli oraz wskazuje pracownika uprawnionego do przeprowadzenia kontroli.
3. Zakład lecznictwa uzdrowiskowego jest obowiązany do przedkładania osobie sprawującej kontrolę żądanej dokumentacji oraz udzielania wszelkich informacji i pomocy niezbędnych w związku z prowadzoną kontrolą.

Art. 22.

Przepisy art. 20 i art. 21 stosuje się odpowiednio do Ministra Obrony Narodowej i ministra właściwego do spraw wewnętrznych w zakresie, o którym mowa w art. 16 ust. 1.

Art. 23.

Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej i ministra właściwego do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb przeprowadzania kontroli, uwzględniając właściwą realizację celów kontroli oraz zapewnienie jej szybkości i skuteczności.

Rozdział 5

Nadawanie obszarowi statusu uzdrowiska

Art. 24.

Granice uzdrowiska pokrywają się z granicami administracyjnymi gmin, miast lub jednostek pomocniczych gmin.

Art. 25.

Status uzdrowiska może być nadany obszarowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada złoża naturalnych surowców leczniczych o potwierdzonych właściwościach leczniczych na zasadach określonych w ustawie;
- 2) posiada klimat o właściwościach leczniczych potwierdzonych na zasadach określonych w ustawie;
- 3) na jego obszarze znajdują się zakłady lecznictwa uzdrowiskowego i urzędnictwa lecznictwa uzdrowiskowego, przygotowane do prowadzenia lecznictwa uzdrowiskowego;
- 4) spełnia określone w przepisach prawa o ochronie środowiska wymagania w stosunku do środowiska;
- 5) posiada właściwą infrastrukturę techniczną w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej, w zakresie transportu zbiorowego, a także właściwą gospodarkę odpadami.

Art. 26.

1. Gmina, która występuje o nadanie obszarowi statusu uzdrowiska jest obowiązana do uzyskania potwierdzenia właściwości leczniczych naturalnych surowców i klimatu w formie świadectwa, o którym mowa w art. 27 ust. 4, wydanego przez jednostkę uprawnioną, o której mowa w art. 27 ust. 2.

2. Jednostka uprawniona, o której mowa w art. 27 ust. 2, wydaje nieodpłatnie gminie każde kolejne świadectwo, o którym mowa w art. 27 ust. 4, jeżeli właściwości lecznicze naturalnych surowców i klimatu będące podstawą wydania pierwszego świadectwa nie uległy zmianie.

3. W przypadku zmiany granic administracyjnych, o których mowa w art. 24, stosuje się odpowiednio przepis ust. 1.

Art. 27.

1. O potwierdzenie właściwości leczniczych naturalnych surowców i klimatu do jednostek uprawnionych występuje gmina, która występuje o nadanie obszarowi statusu uzdrowiska albo za jej pośrednictwem, jednostka pomocnicza gminy, na terenie której znajduje się obszar.

2. Potwierdzenia właściwości leczniczych naturalnych surowców i właściwości leczniczych klimatu dokonują jednostki uprawnione do tego przez ministra właściwego do spraw zdrowia, na podstawie przeprowadzonych badań.

3. Potwierdzenie właściwości leczniczych naturalnych surowców i właściwości leczniczych klimatu, odbywa się na podstawie udokumentowanych badań potwierdzających te właściwości oraz wykluczających negatywne oddziaływanie na organizm ludzki.

4. Jednostka uprawniona, o której mowa w ust. 2, wydaje gminie świadectwo dokumentujące potwierdzenie właściwości leczniczych naturalnych surowców i właściwości leczniczych klimatu.

5. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres badań niezbędnych do ustalenia właściwości leczniczych naturalnych surowców i klimatu, o których mowa w ust. 2;
- 2) kryteria oceny właściwości leczniczych naturalnych surowców i klimatu;
- 3) wzór świadectwa, o którym mowa w ust. 4.

- kierując się koniecznością zapewnienia możliwie najlepszych warunków dla lecznictwa uzdrowiskowego oraz uwzględnienia wskazań nauki i praktyki.

6. Minister właściwy do spraw zdrowia publikuje aktualny wykaz jednostek, o których mowa w ust. 2, na stronie internetowej ministerstwa.

Art. 28.

1. Jednostka ubiegająca się o prawo do wydawania świadectw, o których mowa w art. 27 ust. 4, występuje o to do ministra właściwego do spraw zdrowia.

2. O prawo do wydawania świadectw, o których mowa w art. 27 ust. 4, mogą ubiegać się w szczególności szkoły wyższe, jednostki badawczo-rozwojowe lub placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk.
3. Wniosek jednostki, o której mowa w ust. 1, zawiera dokumenty potwierdzające posiadanie odpowiedniego potencjału naukowego, niezbędnego do tego celu, a w szczególności:
 - 1) posiadanie sprzętu umożliwiającego przeprowadzenie badań niezbędnych do ustalenia właściwości leczniczych naturalnych surowców i klimatu, o których mowa w art. 27 ust. 3;
 - 2) posiadanie wykwalifikowanej kadry naukowej dającej rękojmię właściwej oceny wyników badań, o których mowa w art. 27 ust. 3;
 - 3) posiadanie odpowiedniej dla przeprowadzenia badań, o których mowa w art. 27 ust. 3, bazy lokalowej.
4. Udzielenie prawa do wydawania świadectw, o których mowa w art. 27 ust. 4, odmowa udzielenia oraz cofnięcie tego prawa następuje w drodze decyzji administracyjnej. Decyzja o cofnięciu akredytacji podlega natychmiastowemu wykonaniu.
5. Minister właściwy do spraw zdrowia cofa prawo do wydawania świadectw, o których mowa w art. 27 ust. 4, jeżeli jednostka uprawniona:
 - 1) przestała spełniać warunki wymagane do uzyskania tego prawa;
 - 2) uniemożliwia przeprowadzenie kontroli niezbędnej do stwierdzenia, czy spełnia warunki wymagane do uzyskania tego uprawnienia.
6. W sprawach nieuregulowanych w ust. 1-5 stosuje się przepisy kodeksu postępowania administracyjnego.
7. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, tryb przeprowadzania kontroli jednostek uprawnionych, uwzględniając w szczególności sposób dokonywania poszczególnych czynności kontrolnych, ich zakres oraz dokumentację przebiegu kontroli, mając na uwadze potrzebę zapewnienia sprawnego przeprowadzenia kontroli.
8. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania, jakie powinna spełniać jednostka uprawniona, uwzględniając w szczególności konieczność sprecyzowania wymagań, o których mowa w ust. 3.

Art. 29.

1. Na obszarze uzdrowiska wydziela się trzy rodzaje stref ochronnych, oznaczone literami "A", "B" i "C":

1) strefę "A" obejmującą obszar uzdrowiska, na którym są zlokalizowane lub planowane zakłady i urządzenia lecznictwa uzdrowiskowego oraz inne obiekty służące lecznictwu uzdrowiskowemu lub obsłudze pacjenta, w szczególności pensjonaty, restauracje lub kawiarnie, dla której procentowy udział terenów zielonych wynosi nie mniej niż 75%;

2) strefę "B", dla której procentowy udział terenów zielonych wynosi nie mniej niż 55%, obejmującą obszar uzdrowiska przyległy do strefy "A" i stanowiący jej otoczenie, który jest:

a) przeznaczony dla niemających negatywnego wpływu na właściwości lecznicze uzdrowiska oraz nieuciążliwych w procesie leczenia obiektów usługowych, turystycznych, rekreacyjnych, sportowych i komunalnych, budownictwa mieszkalnego oraz innych związanych z zaspokajaniem potrzeb osób przebywających w gminie uzdrowiskowej lub

b) objęty granicami parku narodowego lub rezerwatu przyrody, albo jest lasem, morzem lub jeziorem;

3) strefę "C" przyległą do strefy "B" i stanowiącą jej otoczenie, obejmującą obszar uzdrowiska, mającą wpływ na zachowanie walorów krajobrazowych, klimatycznych oraz ochronę złóż naturalnych surowców leczniczych.

2. Dla obszarów położonych w granicach stref ochronnych, o których mowa w ust. 1, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządza się obowiązkowo.

Art. 30.

1. Gmina, która zamierza wystąpić o nadanie danemu obszarowi statusu uzdrowiska, w celu określenia możliwości prowadzenia lecznictwa uzdrowiskowego na tym obszarze, sporządza operat uzdrowiskowy, zwany dalej „operatem”.

2. Operat uzdrowiskowy jest sporządzany w formie pisemnej, w podziale na część opisową i graficzną.

3. Część opisową operatu uzdrowiskowego sporządza się również w formie elektronicznej.

4. Operat zawiera część opisową, w której uwzględnia się w szczególności:
- 1) nazwę gminy;
 - 2) określenie obszaru, który będzie objęty wystąpieniem o nadanie statusu uzdrowiska;
 - 3) dokładny opis zagospodarowania przestrzennego obszaru, o którym mowa w pkt 2, z uwzględnieniem poszczególnych stref ochronnych, o których mowa w art. 29 ust. 1; opis powinien zawierać wskazanie powierzchni każdego z wymienionych obszarów oraz dokładne dane o lokalizacji i stanie infrastruktury technicznej, w tym komunikacyjnej, ze szczególnym uwzględnieniem terenów przeznaczonych pod działalność gospodarczą oraz działalność rekreacyjno-wypoczynkową i lecznictwo uzdrowiskowe;
 - 4) określenie projektowanych stref ochronnych, o których mowa w art. 29 ust. 1, wraz z określeniem koniecznych do zachowania obszarów biologicznie czynnych oraz określeniem czynności zastrzeżonych w poszczególnych strefach ochronnych;
 - 5) opis właściwości leczniczych naturalnych surowców i klimatu na obszarze, który będzie objęty wystąpieniem o nadanie statusu uzdrowiska;
 - 6) świadectwa potwierdzające właściwości lecznicze naturalnych surowców leczniczych i klimatu;
 - 7) informacje na temat działających zakładów lecznictwa uzdrowiskowego oraz urządzeń lecznictwa uzdrowiskowego lub dane o planach w tym zakresie;
 - 8) wskazanie kierunków leczniczych i przeciwwskazań dla przyszłego uzdrowiska;
 - 9) opis istniejących obszarów i terenów górniczych ze wskazaniem, zgodnie z przepisami prawa geologicznego i górniczego, ich wyznaczonych granic lub projektowanego położenia, nazwy kopaliny głównej oraz towarzyszącej;
 - 10) informacje o ujęciach wody gospodarczej, sieci kanalizacyjnej, oczyszczalniach ścieków, gospodarce odpadami oraz o ewentualnych zagrożeniach ekologicznych;
 - 11) informacje o stanie czystości powietrza oraz natężenia hałasu, opracowane zgodnie z odrębnymi przepisami;
 - 12) datę sporządzenia i podpis wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

5. Czynności zastrzeżone, o których mowa w ust. 4 pkt 4, nie mogą być podejmowane w poszczególnych strefach ochronnych.
6. Czynności zastrzeżone, o których mowa w ust. 4 pkt 4, spełniają co najmniej jedną z następujących przesłanek:
 - 1) wpływają negatywnie na zachowanie właściwości obszarów biologicznie czynnych na terenie uzdrowiska;
 - 2) wywierają negatywny wpływ na właściwości lecznicze surowców i środowiska;
 - 3) stanowią uciążliwość dla procesu leczenia.
7. Część graficzna operatu obejmuje mapy obszaru, któremu ma zostać nadany status uzdrowiska, z zaznaczeniem poszczególnych planowanych stref ochronnych oraz graficznym przedstawieniem informacji, o których mowa w ust. 4 pkt 3, 4, 7, 9 i 10.
8. Część graficzną sporządza się w skali nie mniejszej niż 1:10 000 dla projektowanej strefy ochronnej „A” oraz 1:25 000 dla strefy ochronnej „B” i „C”.

Art. 31.

1. Gmina, po zaopiniowaniu przez państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, przesyła operat ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, w celu zatwierdzenia.
2. Stwierdzenie, w oparciu o przesłany operat, spełniania warunków, o których mowa w art. 25, następuje w drodze decyzji o potwierdzeniu możliwości prowadzenia leczenia uzdrowiskowego na obszarze, dla którego sporządzono operat.
3. Minister właściwy do spraw zdrowia występuje do gminy o uzupełnienie danych lub informacji, o których mowa w art. 30, jeżeli operat ich nie zawiera.
4. Nieuzupełnienie informacji, o których mowa w art. 30, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wystąpienia ministra właściwego do spraw zdrowia, stanowi podstawę do wydania decyzji o odmowie potwierdzenia możliwości prowadzenia leczenia uzdrowiskowego na obszarze, dla którego sporządzono operat.

Art. 32.

1. Rada gminy, po uzyskaniu decyzji, o której mowa w art. 31 ust. 2, na obszarze, dla którego sporządzono operat i na jego podstawie uchwała statut uzdrowiska.
2. Statut uzdrowiska zawiera w szczególności:
 - 1) nazwę uzdrowiska i jego granice;
 - 2) określenie stref ochronnych, o których mowa w art. 29 ust. 1, wraz z określeniem koniecznych do zachowania obszarów biologicznie czynnych oraz określenie czynności zastrzeżonych w poszczególnych obszarach;
 - 3) kierunki lecznicze dla danego uzdrowiska;
 - 4) granice obszaru i terenu górniczego, wyznaczone na podstawie przepisów prawa geologicznego i górniczego, albo projektowane położenie tego obszaru i terenu, oraz w odniesieniu do uzdrowiska – wykaz zakładów przyrodoleczniczych i wykaz urządzeń lecznictwa uzdrowiskowego.
3. Przed uchwaleniem rada gminy uzgadnia statut uzdrowiska z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz dyrektorem właściwego urzędu morskiego, jeżeli obszar uzdrowiska jest usytuowany w strefie nadmorskiej.
4. Statut uzdrowiska wchodzi w życie z dniem wejścia w życie rozporządzenia, o którym mowa w art. 33 ust. 2, natomiast zmiany statutu uzdrowiska wchodzi w życie w terminach określonych w odpowiednich uchwałach rady gminy.
5. Minister właściwy do spraw zdrowia określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania, jakim powinien odpowiadać statut, kierując się koniecznością ustalenia jednolitych reguł stanowiących podstawę działania uzdrowisk w całym kraju.

Art. 33.

1. Minister właściwy do spraw zdrowia przedstawia, po otrzymaniu uchwalonego statutu uzdrowiska, Radzie Ministrów wnioski o nadanie danemu obszarowi statusu uzdrowiska.
2. Minister właściwy do spraw zdrowia prowadzi rejestr uzdrowisk.
3. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, nadaje danemu obszarowi status uzdrowiska, określając:
 - 1) nazwę uzdrowiska;
 - 2) granice obszaru uzdrowiska;

3) kierunki lecznicze oraz wskazania i przeciwwskazania do leczenia w danym uzdrowisku

- z uwzględnieniem właściwości występujących na tym obszarze naturalnych surowców leczniczych i właściwości leczniczych klimatu.

Art. 34.

1. Gmina, na obszarze której znajduje się uzdrowisko, jest obowiązana do sporządzenia i przedstawiania, nie rzadziej niż raz na 10 lat, ministrowi właściwemu do spraw zdrowia operatu celem potwierdzenia spełniania przez jej obszar lub jego część wymagań określonych w ustawie.

2. Jeżeli na podstawie złożonego operatu minister właściwy do spraw zdrowia stwierdzi nieprawidłowości, wyznacza okres dostosowawczy w celu ich usunięcia. Okres ten nie może być dłuższy niż 5 lat.

3. W przypadku nieusunięcia nieprawidłowości, o których mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw zdrowia występuje do Rady Ministrów o pozbawienie danego obszaru statusu uzdrowiska.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, stosuje się przepisy art. 35 ust. 2 i 3.

Art. 35.

1. Jeżeli ustały warunki uzasadniające nadanie danemu obszarowi statusu uzdrowiska, minister właściwy do spraw zdrowia występuje do gminy o podjęcie działań koniecznych w celu przywrócenia tych warunków.

2. Jeżeli gmina w terminie 5 lat nie przywróci warunków, o których mowa w ust. 1, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia, w drodze rozporządzenia, pozbawia dany obszar takiego statusu.

3. Statut uzdrowiska traci moc z dniem wejścia w życie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 2.

Rozdział 6

Przepisy karne

Art. 36.

1. Kto:

- 1) utrudnia albo uniemożliwia przeprowadzenie oceny zgodności leczenia uzdrowiskowego z kierunkami leczniczymi, o których mowa w art. 12 ust. 1;
- 2) utrudnia albo uniemożliwia sprawowanie nadzoru nad zachowaniem warunków leczniczych i środowiskowych warunkujących przyznanie i utrzymanie statusu uzdrowiska;
- 3) nie dostosowuje działalności do przepisów ustawy w wyznaczonym terminie lub nie usuwa stwierdzonych w toku kontroli nieprawidłowości;
- 4) nie informuje pisemnie ministra właściwego do spraw zdrowia o sposobie usunięcia nieprawidłowości stwierdzonych w zaleceniach

- podlega karze grzywny.

2. W przypadku gdy pomimo nałożenia kary grzywny, o której mowa w ust. 1, zakład lecznictwa uzdrowiskowego nadal narusza przepisy ust. 1 pkt 1-3, minister właściwy do spraw zdrowia występuje do podmiotu, który utworzył ten zakład, o niezwłoczną zmianę statutu tego zakładu w zakresie wykreślenia świadczeń z zakresu lecznictwa uzdrowiskowego z zakresu udzielanych przez ten zakład świadczeń zdrowotnych, o którym mowa w art. 11 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 37.

W ustawie z dnia 6 marca 1981 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz.U. z 2001 r. Nr 124, poz. 1362, z późn. zm.⁴⁾) art. 24b otrzymuje brzmienie:

"Art. 24b. Główny Inspektor Pracy może udzielić pracownikowi wykonującemu lub nadzorującemu czynności kontrolne płatnego urlopu zdrowotnego na podstawie skierowania na leczenie uzdrowiskowe na okres ustalony w tym skierowaniu, nieprzekraczający 30 dni w roku kalendarzowym."

Art. 38.

W ustawie z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz.U. z 2002 r. Nr 112, poz. 981 i Nr 240, poz. 2055) w art. 6 w ust. 1 uchyla się pkt 6.

Art. 39.

W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych Dz.U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wojewoda, na wniosek rady gminy, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, ustala miejscowości odpowiadające kryteriom określonym w ust. 1, w których pobiera się opłatę miejscową, z zastrzeżeniem ust. 4.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Opłatę miejscową pobiera się w miejscowościach znajdujących się na obszarach, które zostały uznane za uzdrowisko w trybie art. 33 ust. 3

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 170, poz. 1652 i Nr 213, poz. 2081.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 200, poz. 1683, z 2003 r. Nr 96, poz. 874, Nr 110, poz. 1039, Nr 188, poz. 1840, Nr 200, poz.1953 i Nr 203, poz.1966 oraz z 2004 r. Nr 92, poz. 880 i poz. 884, Nr 96, poz. 959 i Nr 123, poz. 1291.

ustawy z dnia ... 2004 r. o lecznictwie uzdrowiskowym i uzdrowiskach (Dz. U. Nr ..., poz. ...). Opłata ta w tym przypadku nosi nazwę opłaty uzdrowiskowej.”;

2) w art. 19 w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) stawka opłaty uzdrowiskowej nie może przekroczyć 3,22 zł dziennie,”;

3) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. W przypadku gdy stawka opłaty uzdrowiskowej jest niższa od określonej w art. 19 pkt 1 lit. c, rada gminy, w drodze uchwały, corocznie podwyższa tą stawkę na następny rok podatkowy co najmniej w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi wzrostu cen detalicznych towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszych trzech kwartałów roku, w którym stawki ulegają podwyższeniu, w stosunku do analogicznego okresu roku.

2. Wskaźnik wzrostu cen, o którym mowa w ust. 1, ustala się na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" w terminie 15 dni po upływie trzeciego kwartału.”.

Art. 40.

W ustawie z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz.U. Nr 91, poz. 408, z późn. zm.⁵⁾) w art. 2 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) szpital, zakład opiekuńczo-leczniczy, zakład pielęgnacyjno-opiekuńczy, zakład lecznictwa uzdrowiskowego, inny niewymieniony z nazwy zakład przeznaczony dla osób, których stan zdrowia wymaga udzielania całodobowych lub całodziennych świadczeń zdrowotnych w odpowiednim stałym pomieszczeniu,".

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 769 i Nr 158, poz. 1041, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1115, z 1999 r. Nr 28, poz. 255 i poz. 256 i Nr 84, poz. 935, z 2000 r. Nr 3, poz. 28, Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 84, poz. 948, Nr 114, poz. 1193 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 5, poz. 45, Nr 88, poz. 961, Nr 100, poz. 1083, Nr 111, poz. 1193, Nr 113, poz. 1207, Nr 126, poz. 1382, poz. 1383 i 1384 i Nr 128, poz. 1407, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 oraz z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 124, poz. 1151 i 1152, Nr 171, poz. 1663, Nr 213, poz. 2084 i Nr 223, poz. 2215.

Art. 41.

W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz.U. z 2000 r. Nr 56, poz. 679, z późn. zm.⁶⁾) w art. 15 w pkt 7 lit. b otrzymuje brzmienie:

"b) w strefach ochronnych uzdrowisk w rozumieniu ustawy z dnia ...2004 r. o lecznictwie uzdrowiskowym i uzdrowiskach (Dz.U. Nr ..., poz. ...) i sanatoriów,".

Art. 42.

W ustawie z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz.U. z 2004 r. Nr 156, poz. 1641) w art. 45 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Funkcjonariusz celny, po 5 latach służby, może otrzymać płatny urlop zdrowotny, z zachowaniem prawa do uposażenia. Urlopu zdrowotnego udziela kierownik urzędu na podstawie skierowania na leczenie uzdrowiskowe, na okres ustalony w tym skierowaniu, nieprzekraczający jednak 30 kolejnych dni w każdym roku kalendarzowym."

Art. 43.

W ustawie z dnia 26 lipca 2000 r. o nawozach i nawożeniu (Dz.U. Nr 89, poz. 991 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 876) w art. 12 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

"3) powierzchnia upraw, na której stosuje się nawozy, wynosi co najmniej 30 ha i jest umiejscowiona w odległości co najmniej 500 m od dróg publicznych, budynków i obiektów inwentarskich, pasiek, upraw zielarskich, ogrodów działkowych, rezerwatów przyrody, parków narodowych, uzdrowisk, oraz innych obiektów i obszarów chronionych na podstawie odrębnych przepisów, w stosunku do których obowiązuje zakaz stosowania środków chemicznych."

Art. 44.

W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.⁷⁾) w art. 86:

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 110, poz. 1189 i Nr 145, poz. 1623, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 113, poz. 984 i Nr 200, poz. 1682, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 203, poz. 1966 i Nr 229, poz. 2273 oraz z 2004 r. Nr 92, poz. 880 i Nr 93, poz. 894.

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957, z 2003 r. Nr 46, poz. 392, Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz.

1) w ust. 1 w pkt 6:

a) lit. a otrzymuje brzmienie:

"a) terenu kraju, z wyłączeniem obszarów parków narodowych i uzdrowisk w rozumieniu ustawy z dnia ... 2004 r. o lecznictwie uzdrowiskowym i uzdrowiskach (Dz.U. Nr ..., poz. ...),"

b) lit. c otrzymuje brzmienie:

"c) uzdrowisk w rozumieniu ustawy wymienionej w lit. a).";

2) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

"2) czas obowiązywania dopuszczalnych poziomów niektórych substancji dla terenu kraju, z wyłączeniem obszarów parków narodowych i obszarów uzdrowisk w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 1 pkt 6 lit. a), oraz dla tych obszarów."

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 45.

1. Obszary uznane za uzdrowiska na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów stają się uzdrowiskami w rozumieniu niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 3.
2. Gmina właściwa ze względu na położenie uzdrowiska jest obowiązana w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy do sporządzenia i przedłożenia ministrowi właściwemu do spraw zdrowia operatu i uchwalenia statutu uzdrowiska, o których mowa w ustawie.
3. Gmina, o której mowa w ust. 2, jest obowiązana do uchwalenia tymczasowego statutu uzdrowiska i przedłożenia go ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
4. Uchwalenie tymczasowego statutu, o którym mowa w ust. 3, nie wymaga sporządzania operatu.
5. W przypadku niespełnienia przez gminę wymagań określonych w ust. 2 lub 3 stosuje się odpowiednio przepis art. 35 ust. 2 i 3.

1568, Nr 175, poz. 1693, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 49, poz. 464, Nr 91, poz. 875 i Nr 121, poz. 1263.

Art. 46.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 3 ust. 5 i art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o uzdrowiskach i lecznictwie uzdrowiskowym (Dz.U. Nr 23, poz. 150, z późn. zm. ¹⁰⁾) zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie art. 13 ust. 3 i art. 27 ust. 5 niniejszej ustawy, o ile nie są z nią sprzeczne.

Art. 47.

Osoba, która do dnia wejścia w życie ustawy pełniła funkcję naczelnego lekarza uzdrowiska, o którym mowa w art. 7 ustawy wymienionej w art. 49, przekaże ministrowi właściwemu do spraw zdrowia całość dokumentacji związanej z nadzorem nad uzdrowiskiem, w tym rejestr zakładów i urzędzeń lecznictwa uzdrowiskowego, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 48.

Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa określi, w drodze rozporządzenia, wykaz zakładów lecznictwa uzdrowiskowego prowadzonych w formie jednoosobowych spółek Skarbu Państwa utworzonych w wyniku komercjalizacji uzdrowiskowych przedsiębiorstw państwowych, dla których organem założycielskim był minister właściwy do spraw zdrowia, które nie będą podlegać prywatyzacji, kierując się:

- 1) zapewnieniem równego i powszechnego dostępu do lecznictwa uzdrowiskowego;
- 2) zapewnieniem leczenia uzdrowiskowego o zróżnicowanych kierunkach leczniczych;
- 3) wielkością oraz ilością posiadanych i wykorzystywanych przez spółkę zasobów tworzyw leczniczych;
- 4) możliwością rozwoju kierunku rehabilitacyjnego;
- 5) posiadanymi przez spółkę urządzeniami lecznictwa uzdrowiskowego.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1998 r. Nr 162, poz. 1116 oraz z 2000 r. Nr 120, poz. 1268.

Art. 49.

Traci moc ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o uzdrowiskach i lecznictwie uzdrowiskowym.

Art. 50.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Konieczność opracowania nowej ustawy, której przedmiotem jest unormowanie zagadnienia lecznictwa uzdrowiskowego i uzdrowisk wynika ze zmian w ustawodawstwie dotyczących organizacji i finansowania ochrony zdrowia oraz zadań administracji publicznej w tym zakresie. Obowiązująca ustawa o uzdrowiskach i lecznictwie uzdrowiskowym z 1966 r. jest niespójna z obecnym systemem prawa. Zawiera ona szereg anachronicznych rozwiązań prawnych, a jednocześnie rozwiązania uniemożliwiające kompleksowe określenie ram prawnych w zakresie lecznictwa uzdrowiskowego.

Przedłożony projekt określa zasady uznawania obszaru za uzdrowisko, zakres i warunki prowadzenia lecznictwa uzdrowiskowego oraz nadzór ministra właściwego do spraw zdrowia i wojewody nad lecznictwem uzdrowiskowym.

Przedłożony projekt nie odnosi się do problematyki funkcjonowania gmin uzdrowiskowych, o których mowa w art. 38 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zdaniem wnioskodawców zagadnienie to powinno być przedmiotem odrębnych regulacji.

Projekt ustawy określa w ujęciu całościowym zagadnienia dotyczące zasady oraz warunki prowadzenia i finansowania lecznictwa uzdrowiskowego, kierunków leczniczych uzdrowisk, zasady sprawowania nadzoru nad lecznictwem uzdrowiskowym oraz zasady nadawania obszarowi statusu uzdrowiska.

Na potrzeby projektu ustawy zbudowano siatkę pojęciową. Dotyczy ona takich pojęć, jak uzdrowisko, zakład lecznictwa uzdrowiskowego, urządzenie lecznictwa uzdrowiskowego i lecznictwo uzdrowiskowe, dzięki czemu zostaną rozwiane wątpliwości interpretacyjne powstałe na tle obowiązujących obecnie przepisów. Przyjęto także zasadę, że w sprawach nieuregulowanych w projektowanej ustawie do zakładów lecznictwa uzdrowiskowego mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej. Pozwoli to na stosowanie w odniesieniu do zakładów lecznictwa uzdrowiskowego szeregu instrumentów i rozwiązań prawnych przewidzianych w ustawie o zakładach opieki zdrowotnej i spowoduje, że system lecznictwa uzdrowiskowego będzie jednym z elementów systemu ochrony zdrowia.

W przepisach ogólnych zawarto ważną – z punktu widzenia wykonywania zadań przewidzianych przez ustawę – zasadę, w myśl której ilekroć obszar uzdrowiska będzie się pokrywał z granicami administracyjnymi więcej niż jednej gminy, prawa i obowiązki przewidziane w ustawie wykonywane będą przez te gminy w trybie i na zasadach porozumienia, o którym mowa w art. 74 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Przyjęcie takiego rozwiązania pozwoli rozwiązać wszelkie wątpliwości, które mogłyby powstać na tle realizacji zadań nałożonych przez ustawę na dany podmiot, gdy uzdrowisko wykracza poza granice jednej gminy.

Przewiduje się, że obszar uzdrowiska będzie dzielić się na trzy strefy ochronne, oznaczone literami "A", "B" i "C". Podział obszaru uzdrowiska na strefy ochrony uzdrowiskowej będzie miał istotne znaczenie dla opracowywania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, jak i późniejszych decyzji organów gminy dotyczących zagospodarowania terenu położonego w tych strefach.

Procedurę nadania danemu obszarowi statusu uzdrowiska uruchamia sporządzenie przez gminę operatu uzdrowiskowego, zawierającego istotne informacje mające wpływ na ocenę zasadności wniosku gminy, np.: określenie obszaru, któremu ma zostać nadany status uzdrowiska z podaniem dokładnego opisu jego zagospodarowania przestrzennego, informacje o lokalizacji i stanie infrastruktury technicznej, w tym komunikacji na tym terenie i działających na nim zakładach opieki zdrowotnej, opis właściwości leczniczych występujących na tym obszarze surowców naturalnych i klimatu, informacje o stanie czystości powietrza oraz natężeniu hałasu. Operat uzdrowiskowy będzie wymagać zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw zdrowia, a następnie na jego podstawie zostanie uchwalony przez radę gminy statut uzdrowiska. Jest to drugi – obok operatu uzdrowiskowego – dokument o podstawowym znaczeniu dla powstania i funkcjonowania uzdrowiska. Postępowanie w sprawie uznania danego obszaru za uzdrowisko kończy wydanie przez Radę Ministrów rozporządzenia nadającego danemu obszarowi status uzdrowiska. Przedłożony projekt przewiduje także możliwość pozbawienia obszaru statusu uzdrowiska w razie stwierdzenia niespełnienia przez nie wymagań określonych w ustawie. W celu dokonywania okresowej oceny i sprawowania nadzoru nad uzdrowiskiem, gmina, na obszarze której będzie zobowiązana, nie rzadziej niż raz na 10 lat, przedkładać ministrowi właściwemu do spraw zdrowia aktualny operat uzdrowiskowy. Pozbawienie obszaru statusu uzdrowiska następować będzie na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia w drodze rozporządzenia Rady Ministrów.

Lecznictwo uzdrowiskowe będzie prowadzone wyłącznie w zakładach lecznictwa uzdrowiskowego, zlokalizowanych w uzdrowiskach. Zakładami lecznictwa uzdrowiskowego są:

- 1) szpitale uzdrowiskowe,
- 2) sanatoria uzdrowiskowe,
- 3) przychodnie uzdrowiskowe,
- 4) zakłady przyrodolecznicze.

Lecznictwo uzdrowiskowe będzie prowadzone przy pomocy urządzeń lecznictwa uzdrowiskowego. Projekt w sposób otwarty definiuje takie urządzenia. Zalicza się do nich między innymi pijalnie uzdrowiskowe, tężnie, parki, ścieżki ruchowe, urządzone odcinki wybrzeża morskiego, lecznicze i rehabilitacyjne baseny uzdrowiskowe, urządzone podziemne wyrobiska górnicze.

Projekt ustawy określa również w sposób szczegółowy zadania poszczególnych rodzajów zakładów lecznictwa uzdrowiskowego w zakresie świadczeń udzielanych pacjentom.

Świadczenia zdrowotne w zakładach lecznictwa uzdrowiskowego będą udzielane na podstawie skierowania na leczenie uzdrowiskowe albo po przedstawieniu zaświadczenia o braku przeciwwskazań do korzystania z danego rodzaju świadczeń zdrowotnych w danym uzdrowisku.

Przewiduje się, że określony zakres świadczeń lecznictwa uzdrowiskowego będzie mógł być udzielany bez powyższych dokumentów. Ich szczegółowy katalog określi minister właściwy do spraw zdrowia, w drodze rozporządzenia.

Określone w projekcie ustawy kierunki lecznicze wynikających z dostępnych surowców leczniczych i warunków klimatycznych stanowią podstawę do określenia rodzaju i zakresu świadczeń zdrowotnych w statucie zakładu lecznictwa uzdrowiskowego ustalonych na podstawie.

Projekt ustawy przewiduje dwa zasadnicze tryby finansowania lecznictwa uzdrowiskowego. Pierwszy, dotyczący świadczeniobiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135) odsyła do zasad określonych w przepisach o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Finansowanie świadczeń dla tej kategorii osób będzie się odbywało przez Narodowy Fundusz Zdrowia, zaś w przypadku osób nieposiadających uprawnień z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego oraz przepisów o koordynacji, z budżetu państwa.

Z kolei pozostałe kategorie osób, w tym świadczeniobiorcy, którzy nie uzyskali skierowania na leczenie uzdrowiskowe na zasadach określonych w przepisach o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, będą mogli korzystać z lecznictwa uzdrowiskowego za odpłatnością w wysokości ustalonej przez zakład lecznictwa uzdrowiskowego, po przedstawieniu zaświadczenia o braku przeciwwskazań do korzystania z danego rodzaju świadczeń zdrowotnych w danym uzdrowisku.

Nadzór nad zakładami lecznictwa uzdrowiskowego będzie sprawować minister właściwy do spraw zdrowia. W ramach tego nadzoru minister będzie uprawniony do:

- 1) oceny zgodności leczenia uzdrowiskowego z kierunkami leczniczymi;
- 2) monitorowanie zachowania warunków leczniczych i środowiskowych warunkujących przyznanie i utrzymanie statusu uzdrowiska;
- 3) uzgadniania planów zagospodarowania przestrzennego dla stref ochrony uzdrowiskowej.

Projekt szczegółowo określa czynności podejmowane w ramach nadzoru ministra właściwego do spraw zdrowia.

Kontrolę w zakładzie lecznictwa uzdrowiskowego przeprowadzać będą, zgodnie z założeniami projektu, upoważnione osoby będące pracownikami ministerstwa obsługującego ministra właściwego do spraw zdrowia. Przewiduje się instytucję wyłączenia osoby kontrolującej z kontroli w związku z zaistnieniem okoliczności określonych w ustawie.

W odniesieniu do zakładów lecznictwa uzdrowiskowego utworzonych przez Ministra Obrony Narodowej i ministra właściwego do spraw wewnętrznych nadzór ten będą sprawować ci ministrowie w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia.

Szczegółowy sposób i tryb przeprowadzania kontroli określać będzie rozporządzenie ministra właściwego do spraw zdrowia, wydane po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej i ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Gmina uzdrowiskowa może również utworzyć jednostkę pomocniczą, której obszar pokrywa się z obszarem uzdrowiska lub obszarem ochrony uzdrowiskowej.

W ramach zmian w przepisach obowiązujących, w ustawie z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej poszerza się listę rodzajów zakładów opieki zdrowotnej o kategorię zakładów lecznictwa uzdrowiskowego, z jednoczesnym wykreśleniem z art. 2

ust. 1 pkt 1 wskazanej ustawy sanatoriów i prewentoriów. Zabieg ten ma na celu dostosowanie treści istniejących regulacji prawnych do terminologii i rozwiązań przyjętych w projekcie.

Ponadto, w celu uaktualnienia innych aktów prawnych rangi ustawowej, dokonuje się niezbędnych zmian w ustawach:

- 1) z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,
- 2) z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych,
- 3) z dnia 6 marca 1981 r. o Państwowej Inspekcji Pracy,
- 4) z dnia 26 lipca 2000 r. o nawozach i nawożeniu,
- 5) z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej,
- 6) z dnia 28 września 1991 r. o lasach,
- 7) z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych.

Przewiduje się wejście w życie ustawy po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, tak aby zapewnić wystarczająco niezbędny okres *vacatio legis*, zgodny z orzecnictwem Trybunału Konstytucyjnego.

Przewiduje się, że ustawa będzie miała znaczący wpływ na sytuację i rozwój regionów, w tym na poziom zatrudnienia w tych regionach. Uzdrowiska w przeważającej części są położone w regionach o wyższym od przeciętnego poziom bezrobocia. Zmiany określające ramy organizacyjne i umożliwiające rozwój uzdrowisk są szansą na ożywienie lokalnego rynku pracy oraz pełniejsze wykorzystanie warunków przyrodniczych regionu. Również napływ pacjentów z zagranicy może przyczynić się do wzrostu poziomu życia w regionach uzdrowiskowych.

Projekt przewiduje konieczność wydania rozporządzeń wykonawczych, przede wszystkim przez ministra zdrowia. Zgodnie z propozycjami projektu zachodzi konieczność wydania następujących rozporządzeń:

1. Ministra właściwego do spraw zdrowia określającego rodzaje świadczeń zdrowotnych z zakresu lecznictwa uzdrowiskowego, korzystanie z których nie wymaga uprzedniej konsultacji lekarskiej. Przewiduje się, że rozporządzenie to będzie zawierało te kategorie świadczeń, które mają w głównej mierze charakter świadczeń niezwiązanych z procesem leczenia lub rekonwalescencji po leczeniu.

2. Ministra właściwego do spraw zdrowia określającego wskazania i przeciwwskazania do leczenia uzdrowiskowego dla danego kierunku leczniczego. W związku z tym, że niektóre naturalne surowce lecznicze lub walory klimatu nie są wskazane przy leczeniu pewnych kategorii schorzeń, wydaje się istotne określenie takich przeciwwskazań uwzględniając oddziaływanie zabiegów leczniczych stosowanych w oparciu o na poszczególne rodzaje schorzeń.

3. Rady Ministrów nadającego danemu obszarowi status uzdrowiska. Rozporządzenie to będzie miało charakter aktu potwierdzającego spełnianie przez dany obszar wymagań ustawowych dla uzdrowisk, Określać ono będzie:

- 1) nazwę uzdrowiska;
- 2) granice obszaru uzdrowiska;
- 3) kierunki lecznicze i przeciwwskazania dla uzdrowiska;

4) właściwości występujących na obszarze naturalnych surowców leczniczych i właściwości leczniczych klimatu.

4. Ministra właściwego do spraw zdrowia określającego szczegółowe wymagania, jakim powinien odpowiadać statut. Rozporządzenie to będzie stanowiło uszczegółowienie określonych w ustawie wymagań dla statutu. Ma ono na celu ustalenie jednolitego wzorca takiego statutu dla wszystkich uzdrowisk na terenie kraju.

5. Ministra właściwego do spraw zdrowia określającego tryb przeprowadzania kontroli zakładów lecznictwa uzdrowiskowego, po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej i ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Z punktu widzenia zakładów lecznictwa uzdrowiskowego jest to rozporządzenie istotne w związku z tym, że będzie ono określało czytelne i szczegółowe reguły dokonywania poszczególnych czynności kontrolnych, ich zakres oraz dokumentację przebiegu kontroli.

6. Ministra właściwego do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określającego:

- 1) zakres badań niezbędnych do ustalenia właściwości leczniczych naturalnych surowców i klimatu;
- 2) kryteria oceny właściwości leczniczych naturalnych surowców i klimatu;
- 3) wzór świadectwa potwierdzającego właściwości lecznicze naturalnych surowców i klimatu.

7. Ministra właściwego do spraw zdrowia określającego tryb przeprowadzania kontroli jednostek uprawnionych do wydawania świadectw potwierdzających właściwości lecznicze naturalnych surowców i klimatu. Rozporządzenie to treściowo będzie podobne do rozporządzenia określającego tryb przeprowadzania kontroli zakładów lecznictwa uzdrowiskowego.

Projekt ustawy nie będzie miał negatywnego wpływu na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Z faktu posiadania na swoim obszarze uzdrowiska gmina może czerpać wyłącznie korzyści w postaci środków, jakie pozostawiają w gminie kuracjusze, którzy napływają w celu leczenia. Z uzdrowiskiem zwykle wiąże się rozbudowana infrastruktura usługowa z przeznaczeniem dla kuracjuszy, w której znajdują zatrudnienie mieszkańcy gminy. Infrastruktura ta powstaje dzięki lokalnym przedsiębiorcom, w szczególności małym i średnim, z których każdy tworzy miejsca pracy, również dla siebie, oraz utrzymuje swoich najbliższych. Zatrudnieni oraz przedsiębiorcy wytwarzają przychód, który podlega opodatkowaniu. Część z tych podatków, zgodnie z odrębnymi przepisami, jest dochodem gminy, a więc wpływa pozytywnie na jej budżet. Doświadczenie uczy, że nie było jeszcze w kraju gminy, która straciła na posiadaniu na swoim obszarze uzdrowiska. Należy zwrócić uwagę na to, że art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz.U. Nr 203, poz. 1966) uznaje za dochód własny jednostek samorządu terytorialnego również udziały we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych oraz z podatku dochodowego od osób prawnych. Uszczegółowienie tej zasady znajduje się w art. 4 ust. 2 i 3 tej ustawy. Zgodnie z tymi przepisami, wysokość udziału gminy we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, od podatników tego podatku zamieszkałych na obszarze gminy wynosi 39,34 %, a wysokość udziału gminy we wpływach z podatku dochodowego od osób prawnych, od podatników tego podatku, posiadających siedzibę na obszarze gminy, wynosi 6,71 %. Wynika z tego jasno, że w przypadku gdy rośnie sektor usług związanych z obsługą kuracjuszy zakładu lecznictwa uzdrowiskowego oraz

wzrastają jego przychody, wzrastają automatycznie dochody gminy, na której obszarze znajduje się uzdrowisko.

W projekcie przewidziano również zmianę w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z którą dotychczasowa opłata miejscowa o stawce stanowiącej 200% maksymalnej stawki podstawowej będzie dotyczyła wyłącznie miejscowości znajdujących się na obszarach, które zostały uznane za uzdrowisko w trybie art. 33 ust. 3 ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym i uzdrowiskach. W celu wyraźniejszego odróżnienia jej od opłaty miejscowej podstawowej proponuje się, aby opłata ta nosiła nazwę opłaty uzdrowiskowej. Maksymalną stawkę opłaty uzdrowiskowej pozostawia się na dotychczasowym poziomie 3,22 zł dziennie. Jednakże proponuje się zmianę zgodnie, z którą w przypadku gdy stawka opłaty uzdrowiskowej jest niższa od maksymalnej stawki, rada gminy, w drodze uchwały, corocznie podwyższała tą stawkę na następny rok podatkowy co najmniej w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi wzrostu cen detalicznych towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszych trzech kwartałów roku, w którym stawki ulegają podwyższeniu, w stosunku do analogicznego okresu roku. Wskaźnik inflacji będzie ustalany na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" w terminie 15 dni po upływie trzeciego kwartału.

Wydaje się, że powyższe rozwiązania zapewnią gminom, na terenie których będą znajdować się uzdrowiska dochody równoważące koszty związane z uzyskaniem przez gminę potwierdzenia właściwości leczniczych, oraz koszty, które mogą powstać przy stosowaniu przepisów art. 29 ust. 2 i art. 30 projektu ustawy.

Należy ponadto nadmienić, że w obowiązującym Zintegrowanym Programie Operacyjnym Rozwoju Regionalnego znalazły się działania związane z rozwojem turystyki dotyczące:

- 1) rozwoju markowych produktów turystycznych;
- 2) promocji markowych produktów turystycznych;
- 3) specjalistycznych szkoleń pracowników w sektorze usług turystycznych;
- 4) rozwój bazy informacyjnej i dystrybucyjnej dotyczącej usług turystycznych, ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju usług via Internet,
- 5) rozwoju badań statystycznych i narzędzi badawczych, wspierających procesy zarządzania w turystyce,
- 6) rozbudowy infrastruktury turystycznej ze szczególnym uwzględnieniem:
 - infrastruktury służącej rozwojowi aktywnych form wypoczynku;
 - inwestycji na obszarach chronionych i w ich sąsiedztwie;
 - inwestycji przystosowujących obiekty dziedzictwa kulturowego dla potrzeb turystyki;
 - infrastruktury gmin uzdrowiskowych dla potrzeb turystyki.

Dla gmin, na terenie których znajdują się uzdrowiska, skierowane są działania wymienione w pkt 6. Mogą one korzystać ze środków na te działania właśnie ze względu na status uzdrowiska.

Projekt nie rozstrzyga o finansowaniu świadczeń zdrowotnych dla osób podlegających rygorom ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Wskazuje jedynie na tą ustawę, jako właściwą w tym zakresie.

Mając świadomość jak ważna jest opinia partnerów społecznych i środowisk bezpośrednio zainteresowanych zagadnieniem, wnioskodawcy przeprowadzili w dniu 18 listopada 2004 r. dyskusję z zainteresowanymi organizacjami, uzyskując ogólnie pozytywne opinie dotyczące przedmiotowego projektu ustawy. Równocześnie uczestnicy dyskusji postulowali wniesienie szeregu szczegółowych poprawek, które uwzględniono w przedstawionym projekcie. W powyżej wskazanej dyskusji wzięły udział następujące podmioty:

- 1) Związek Zawodowy Uzdrowisk Polskich – Zarząd Krajowy,
- 2) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 3) Federacja Niezależnych Samorządnych Związków Zawodowych Przemysłu Lekkiego Sanatorium „Włókniarz”;
- 4) Państwowy Zakład Higieny – Zakład Tworzyw Uzdrowiskowych;
- 5) Zespół ds. uzdrowisk Naczelnej Rady Lekarskiej;
- 6) Sekcja Krajowa Uzdrowisk Polskich NSZZ „Solidarność”;
- 7) Stowarzyszenie Gmin Uzdrowiskowych RP;
- 8) Izba Gospodarcza Uzdrowisk Polskich;
- 9) Specjalista krajowy ds. balneoklimatologii i medycyny fizykalnej.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, dnia 21 grudnia 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie zgodności poselskiego projektu ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym i uzdrowiskach z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2002 r. Nr 23, poz. 398, z 2003 r. Nr 23, poz. 337, z 2004 Nr 12, poz. 182) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt przewiduje kompleksową regulację w zakresie lecznictwa uzdrowiskowego i uzdrowisk. Proponowana ustawa ma zastąpić ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o uzdrowiskach i lecznictwie uzdrowiskowym (Dz. U. Nr 23, poz. 150, ze zmianami) i określa zasady oraz warunki prowadzenia i finansowania lecznictwa uzdrowiskowego, kierunki lecznicze uzdrowisk, zasady sprawowania nadzoru nad lecznictwem uzdrowiskowym oraz zasady nadawania obszarowi statusu uzdrowiska.

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa wspólnotowego w materii objętej projektem

Prawo Unii Europejskiej nie reguluje kwestii, o których mowa w projekcie ustawy. Zgodnie z art. 152 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską działanie Wspólnoty w dziedzinie zdrowia publicznego w pełni szanuje odpowiedzialność państw członkowskich za organizację i świadczenie usług zdrowotnych i opieki medycznej.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa wspólnotowego

Przedmiot projektu ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

4. Konkluzja

Projekt ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym i uzdrowiskach nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Studiów i Ekspertyz

Wiesław Stańkiewicz

Biuro Studiów i Ekspertyz

Uwaga! To jest projekt tekstu pierwotnego ustawy. [Red INFOR LEX]

036601

Warszawa, dnia 21 grudnia 2004 r.

Pan

Józef Oleksy

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 Regulaminu Sejmu – czy poselski projekt ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym i uzdrowiskach jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt przewiduje kompleksową regulację w zakresie lecznictwa uzdrowiskowego i uzdrowisk. Proponowana ustawa ma zastąpić ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o uzdrowiskach i lecznictwie uzdrowiskowym (Dz. U. Nr 23, poz. 150, ze zmianami) i określa zasady oraz warunki prowadzenia i finansowania lecznictwa uzdrowiskowego, kierunki lecznicze uzdrowisk, zasady sprawowania nadzoru nad lecznictwem uzdrowiskowym oraz zasady nadawania obszarowi statusu uzdrowiska.

Projekt ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym i uzdrowiskach **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.**

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Studiów i Ekspertyz

Wiesław Staśkiewicz

BIURO STUDIÓW I EKSPERTYZ KANCELARII SEJMU
00-441 Warszawa, ul. Zagórna 3 tel. 621 09 71, 694 17 27, fax 694 18 65

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skicrowano do druku 5 styczeń 2005 r.

Cena 1,83 zł + 22% VAT

